

СІЛЬСЬКА МЕДИЦИНА КІРОВОГРАДСЬКОЇ ОБЛАСТІ ЧАСІВ ГІТЛЕРІВСЬКОЇ ОКУПАЦІЇ 1941-1944 РР.

Петлінська Ю.В.

*Національний технічний університет
«Харківський політехнічний інститут», м. Харків*

Майже всі районні центри та села Кіровоградської області утримували в період гітлерівської окупації лікарні або фельдшерсько-акушерські пункти. Більшість з них не зазнали руйнувань під час відступу радянської армії, тому швидко почали відновлювати свою роботу. Так у міській лікарні налічувалося 60 лежачих місць, у с. Подорожне обладнані палати на 15 ліжок, у с. Глинськ – на 100 ліжок. Також у Новогеоргіївському районі діяли 11 ФАПів та 5 аптек [1].

Така ситуація по медичному забезпеченню була далеко не у всіх селах. В багатьох населених пунктах не було медичних закладів, тож жителів «приписували» до медичних дільниць. Наприклад, до Млинківської медичної дільниці належали села Морозівка, Петрівка, Троїцьке, Лозуватка. До Павлинської меддільниці належали села Омельник, Сметанівка, Камбурліївка, Браїлівка [2].

Сільські та районні медичні заклади надавали досить широкий спектр послуг, про це свідчить статистика. У січні 1943 року Попівський медпункт прийняв 67 хворих, 9-м медичну допомогу було надано безкоштовно. За допомогою до гінеколога звернулося 11 людей, до хірурга 10, з проблемами зору – 3, з приводу лікування зубів – 5. Зі скаргою на інфекційне захворювання звернувся один пацієнт [3].

Кожна сільська породілля могла отримати кваліфіковану допомогу від акушера вдома, або лікарні. Так, у січні 1943 року в Онуфріївському районі народилось 35 немовлят, березні – 37 [4]. Варто зазначити, що застраховані жителі могли у випадку хвороби отримати грошову допомогу. Також безкоштовну допомогу отримували члени «шпиталевої каси» - вчителі, старости, працівники сільуправ, робітники місцевих підприємств таких як МТС, державних маєтків та млинів, цукроварень, тощо. Всі інші категорії населення отримували допомогу тільки за плату [5].

Отже, за часів Другої світової війни сільська медицина в Кіровоградській області мала важливе значення для окупаційної влади, оскільки села були основними медичними пунктами для лікування поранених та надання допомоги місцевому населенню.

Література:

1. газ. «Українські вісті», 1942. - 11. 03.
2. газ. «Український голос». 1941. - 15.11.
3. ДАКО. - Ф. 2704. - Оп.1. - Спр.3. - Арк. 2.
4. ДАКО. - Ф. 2704. - Оп.1. - Спр.4. - Арк. 1.
5. ДАКО. - Ф. 2681. - Оп.1. - Спр.8. - Арк. 5.